

مدل سازی پراکنش مکانی رویشگاه گونه های مراتع جنوب استان گلستان با روش رگرسیون لوجستیک

• جواد اسفنجانی

دانش آموخته کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه گنبد کاووس (نویسنده مسئول)

• محمد علی زارع چاهوکی

استاد دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

• حامد روحانی

استادیار دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه گنبد کاووس

• مجید محمد اسمعیلی

دانشیار دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه گنبد کاووس

• بهاره بهمنش

استادیار دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه گنبد کاووس

تاریخ دریافت: اسفندماه ۱۳۹۲ تاریخ پذیرش: شهریورماه ۱۳۹۳

Email: esfanjani.javad@gmail.com

چکیده

هدف از این پژوهش مدل سازی پراکنش رویشگاه های مراتع چهار باغ استان گلستان است. به این منظور، نمونه برداری از پوشش گیاهی به روش سیستماتیک-تصادفی انجام شد. در هر تیپ رویشی، ۳ ترانسکت ۵۰ متری در نظر گرفته شد. در امتداد هر ترانسکت، ۱۰ پلات یک متر مربعی در فواصل ۵ متری قرار داده شد. در هر تیپ رویشی، ۳۰ پلات و در مجموع کل تیپ ها ۱۵۰ پلات انداخته شد. همچنین در ابتدا و انتهای هر ترانسکت در عمق ۳۰-۰ سانتی متر نمونه برداری از خاک انجام شد. خصوصیات خاک شامل میزان شن، میزان رس، میزان سیلت، آهک، ازت، ماده آلی، اسیدیته، هدایت الکتریکی اندازه گیری شد. از عوامل فیزیوگرافی شیب، جهت جغرافیایی و ارتفاع از سطح دریا در هر منطقه نمونه برداری ثبت شد. بعد از جمع آوری داده ها با استفاده از روش رگرسیون لوجستیک، رابطه بین حضور گونه های گیاهی و عوامل محیطی بررسی شد. برای ارائه نقشه پیش بینی پوشش گیاهی لازم است نقشه کلیه عوامل موجود در مدل ها تهیه شود، بنابراین، برای تهیه نقشه خصوصیات خاک از روش های زمین آمار استفاده شد. با استفاده از نقشه عوامل موجود در مدل ها، به کمک سیستم GIS، نقشه پیش بینی پراکنش هر گونه گیاهی تهیه شد. برای ارزیابی میزان تطابق نقشه پیش بینی با نقشه واقعی تیپ های گیاهی از شاخص کاپا استفاده شد. این ضریب در تیپ *Artemisia aucheri* برابر ۰/۸۰، در تیپ *Festuca ovina*-*Astragalus gossypinus* برابر ۰/۹۸، در تیپ *Bromus tomentellus* برابر ۰/۶۱ و در تیپ *Bromus tomentellus*-*Festuca ovina* برابر ۰/۵۷ می باشد که ارزیابی مدل حاکی از آن است تیپ *Festuca ovina*-*Astragalus gossypinus* دارای بیشترین دقت و تیپ *Bromus tomentellus*-*Festuca ovina* دارای کمترین دقت در تولید نقشه رویشگاه است.

کلمات کلیدی: مدل سازی، رگرسیون لوجستیک، عوامل محیطی، مراتع چهار باغ گلستان

Watershed Management Research (Pajouhesh & Sazandegi) No 108 pp: 53-61

Habitat distribution modeling species ranges southern of Golestan province with Logistic regression.

By: J. Esfanjani, Gonbad-e Kavus. (Corresponding Author). M. A. Zare Chahooki, Tehran. M. M. Esmaeili, Gonbad-e Kavus. B. Behmanesh, Gonbad-e Kavus.

The purpose of this study is to model the distribution of grassland habitats province of Chaharbagh. To this end, sampling of vegetation was systematic-random method that at each site three transects of 50 m was considered. Along each transect, 10 plots of one square meter was placed at a distance of 5 meters. 30 plots in each vegetation type and total of 150 plots were carried out. The soil samples were taken at a depth of 0-30 cm. Soil characteristics include the amount of sand, clay content, silt content, lime, gypsum, Ec, pH, electrical conductivity was measured and physiographic factors of slope, aspect and elevation were recorded. After collecting data using logistic regression, the relationship between the plant types and environmental factors were assessed. For predictive mapping of vegetation is necessary to prepare maps of all the factors included in the models, so we used geostatistical methods for mapping soil properties. By the design of the models, with the help of GIS, the predicted distribution maps for each species were obtained. To evaluate the fit of the model predictions with actual map vegetation types, was used kappa index. The coefficient of *Artemisia aucheri* type equale $.80$, The type *Festuca.ovina-Astragalus.gossypinus* equale $.98$, *Bromus.tomentellus* type equale $.61$ And the type *Bromus.tomentellus-Festuca.ovina* equale $.57$, this model showed The type *Festuca.ovina-Astragalus.gossypinus* had the most accuracy and *Bromus.tomentellus-Festuca.ovina* type had the least accuracy in the production of habitat maps.

Keywords: Modeling, logistic regression, Environmental Factors, Rangelands in Golestan Chaharbagh

مقدمه

رخداد هر گونه گیاهی پیش‌بینی گردید. نتایج حاصله نشان داد که پارامترهای شیب و جهت بیش‌ترین همبستگی را با رخداد گونه‌های گیاهی دارا می‌باشند. (Manel and et al, ۱۹۷۷) مدل رگرسیون لجستیک و شبکه‌های عصبی مصنوعی را برای پیش‌بینی توزیع گونه‌های *Rhyacornis fuliginosus* استفاده کردند و به مقایسه‌ی عملکرد این دو مدل در پیش‌بینی حضور گونه پرداختند. با استفاده از منحنی‌های زیر پلات‌های ROC عملکرد مدل‌ها در طیف آستانه‌شان بررسی شد که نشان داد رگرسیون لجستیک دقت بیشتری از شبکه‌های عصبی مصنوعی دارد. (Bio and et al, ۱۹۹۸) مدل پیش‌بینی گونه‌های گیاهی را با کاربرد روش‌های مدل خطی تعمیم یافته (GLM)، مدل‌های تجمعی تعمیم یافته (GAM) و زمین آمار تهیه کردند. همچنین مطالعاتی که در کشورمان انجام شده بدین شرح می‌باشد: Zare Chahouki (۲۰۰۶) در مراتع پشتکوه یزد به منظور تعیین رابطه بین حضور گونه‌های گیاهی و عوامل محیطی از مدل رگرسیون لجستیک استفاده نمودند. نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که خصوصیات خاک هم‌چون آهک، سنگریزه، رطوبت اشباع، گچ و هدایت الکتریکی مؤثرترین عوامل تفکیک کننده تیپ‌های رویشی است. همچنین نقشه پراکنش تولیدی آنها از ضریب کاپای 0.98 برخوردار بود. Saki و همکاران (۲۰۱۳) کاربرد مدل رگرسیون لجستیک درختی در تعیین رویشگاه بالقوه گونه گیاهی گون زرد را انجام دادند. نتایج نشان داد که حضور گونه با عوامل محیطی

به منظور مدل‌سازی پیش‌بینی پوشش گیاهی باید ارتباط بین پراکنش مکانی پوشش گیاهی و متغیرهای محیطی موثر تعریف شود (Guisan, Franklin ۲۰۰۰, and Zimmermann, ۱۹۹۵). هدف از تهیه نقشه پیش‌بینی پوشش گیاهی استخراج روابط پوشش گیاهی و عوامل محیطی است. مدل‌های پیش‌بینی کننده رویشگاه، تناسب رویشگاه را برای استقرار گونه‌های گیاهی و جانوری مشخص می‌کنند (Zare Chahouki and Chahouki, ۲۰۱۰). در روش رگرسیون می‌توان اطلاعات هر گونه گیاهی را به طور جداگانه تجزیه و تحلیل نمود. در اکولوژی گیاهی مدل‌های رگرسیون به منظور تعیین دامنه اکولوژیک گونه‌های گیاهی و پیش‌بینی عکس‌العمل گونه‌ها (وفور، حضور و عدم حضور) نسبت به عوامل محیطی استفاده می‌شود (Jongman and et al, ۱۹۸۷). در روش رگرسیون لجستیک رابطه بین گونه‌های گیاهی بر اساس یک رابطه سیگموئیدی با عوامل محیطی بررسی می‌شود. مدل لجستیک توسط Besage, Basy, ۱۹۸۷, ۱۹۷۵) پیشنهاد شده محققین دیگری از آن به‌عنوان مدل‌سازی رویشگاه استفاده نموده‌اند (Tampson, ۱۹۹۲, Wu, Huffer and Randin, ۱۹۹۸, Lassueur, ۲۰۰۶). در جنوب سوئیس اطلاعات مربوط به ۱۱۷ گونه گیاهی را در ۱۲۵ سایت جمع‌آوری کردند. در هر سایت عوامل ارتفاع، شیب و جهت مطالعه شد. سپس با استفاده از روش رگرسیون لجستیک احتمال

مواد و روش‌ها

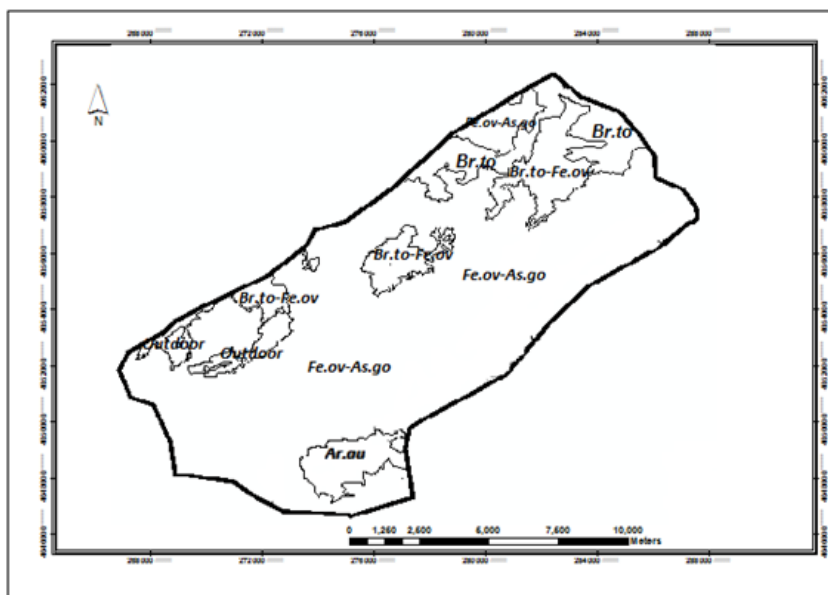
موقعیت منطقه مورد مطالعه

منطقه مورد بررسی در جنوب استان گلستان به مساحت ۱۲۰۰۰ هکتار واقع می‌باشد. این منطقه در ناحیه رویشی ایران تورانی کوهستانی قرار دارد. از نظر زمین‌شناسی، سنگ بستر منطقه از سازند مبارک با لیتولوژی سنگ‌های آهکی تیره رنگ کرتاسه تا کواترنری می‌باشد. اقلیم منطقه بر اساس روش آمبرژه، اقلیم ارتفاعات سرد و میزان دمای متوسط سالانه ۶/۵- درجه سانتی‌گراد و متوسط بارندگی سالانه ۳۰۵ میلی‌متر است (دوره آماری از سال ۱۳۶۶-۱۳۵۶) و بیش‌تر نزولات در فصل زمستان و به شکل برف می‌باشد. (Behmanesh and et al, ۲۰۰۸).

روش تحقیق

در منطقه مورد مطالعه ۵ تیپ رویشی، *Artemisia aucheri*, *Festuca ovina*-*Astragalus gossypinus*, *Bromus tomentellus*, *Bromus tomentellus*-*Festuca ovina* شناسایی گردید. به منظور مدل‌سازی توزیع مکانی پوشش گیاهی، عوامل محیطی با استفاده از ابزارهایی از قبیل نقشه مدل رقومی ارتفاع (DEM)، تصاویر ماهواره‌ای، پیمایش میدانی و آزمایشگاهی کمی گردیدند (شکل ۱). به منظور بررسی پوشش گیاهی، نمونه برداری به روش سیستماتیک-تصادفی انجام شد، به طوری که در هر تیپ رویشی، ۳ ترانسکت ۵۰ متری در نظر گرفته شد. در امتداد هر ترانسکت، ۱۰ پلات یک متر مربعی در فواصل ۵ متری قرار داده شد. در هر تیپ رویشی، ۳۰ پلات و در مجموع کل تیپ‌ها ۱۵۰ پلات انداخته شد. سپس در داخل هر پلات تعداد، نوع پوشش گیاهی و درصد تاج پوشش تعیین گردید.

میانگین درجه حرارت و ۳ عامل خاک (رس، هدایت الکتریکی، کربن آلی) بیش‌ترین میزان همبستگی را دارا می‌باشد، به طوری که حضور الکتریکی همبستگی معکوس دارد. ارزیابی مدل با استفاده از مجموعه داده‌های مستقل، ضریب کاپای ۰/۷۸، و با استفاده از سطح زیر منحنی پلات‌های ROC مقدار ۰/۹۳ را نشان داد. Jafariyan و همکاران (۲۰۱۳) در بررسی تهیه نقشه‌ی پیش‌بینی مکانی گونه‌های گیاهی با استفاده از رگرسیون لوجستیک در مراتع رینه، کوه دماوند دریافتند که بالاترین ضرایب همبستگی مربوط به مدل گونه‌های گندمیان چندساله و *Acantholimon demawendicum* با ضریب یک است و در مرتبه بعدی مدل گونه *Onorychis coronata* با ضریب ۰/۸۷۹ قرار دارد و کمترین ضریب همبستگی نیز مربوط به مدل گونه *Astragalus ochrodeucus* با ضریب ۰/۰۷۶ است. بوم‌شناسان بر این باورند که روابط بین گونه‌های گیاهی و عوامل محیطی غیر خطی است (McCune, ۲۰۰۴). با توجه به تحقیقات انجام شده، روش رگرسیون لوجستیک یکی از کاربردی‌ترین مدل‌های خطی تعمیم یافته است که به منظور تحلیل روابط بین چندین متغیر مستقل و یک متغیر وابسته مورد استفاده قرار می‌گیرد و استفاده از این روش در بوم‌شناسی رشد چشمگیری یافته است. با توجه به اینکه مراتع مورد مطالعه دارای منابع مهمی از گیاهان دارویی و گیاهان علوفه‌ای می‌باشد لذا تعیین مهم‌ترین عوامل محیطی موثر بر پوشش گیاهی منطقه و مدل‌سازی گونه‌های مهم جهت تهیه نقشه پیش‌بینی برای این گونه‌ها در دیگر مناطق با شرایط مشابه ضروری است. هدف از این مطالعه تعیین روابط بین حضور گونه‌های گیاهی و عوامل محیطی و شناسایی مهم‌ترین عوامل تاثیرگذار محیطی بر پوشش گیاهی مراتع جنوب استان گلستان با استفاده از روش رگرسیون لوجستیک است.

شکل ۱- موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه و تیپ‌های رویشی

که در آن a معرف مقادیری است که هم در واقعیت و هم در مدل وجود دارد و مدل آن را به عنوان حضور ثبت می‌کند، b مقادیری که در فقط در مدل دیده می‌شود، اما عملاً در دنیای واقعی دیده نمی‌شود، c مقادیری که در واقعیت وجود دارد ولی در مدل دیده نمی‌شود. مقادیر b و c به عنوان خطای مدل ثبت می‌شود و d مقادیری که نه در مدل و نه در واقعیت وجود دارد و مدل آن را به عنوان عدم حضور ثبت می‌کند.

نتایج

نتایج حاصل از روش رگرسیون لجستیک در رابطه‌های ۳ تا ۶ ارائه شده است: با توجه به رابطه (۳) حضور گونه *Artemisia aucheri* با شیب رابطه مستقیم دارد. در رویشگاه *Festuca ovina*-*Astragalus gossypinus* با توجه به رابطه (۴) با میزان شن و ارتفاع از سطح دریا رابطه مستقیم دارد. با توجه به رابطه (۵) رویشگاه *Bromus tomentellus* با جهت جغرافیایی رابطه مستقیم دارد. مدل لجستیک تیپ *Bromus tomentellus*-*Festuca ovina* نیز به صورت رابطه (۶) است، بنابراین این تیپ با ارتفاع از سطح دریا رابطه مستقیم دارد.

$$p = (Ar.au) = \frac{Exp(0.740slop - 26.037)}{1 + (0.740slop - 26.037)} \quad \text{رابطه (۳)}$$

رابطه (۴):

$$p(Fe.ov - As.go) = \frac{Exp(-0.316sand + 11.6.8 - 0.86Elevation + 20273.67)}{1 + (-0.316sand + 11.6.8 - 0.86Elevation + 20273.67)}$$

$$p(Br.to) = \frac{Exp(0.414Aspect - 110.942)}{1 + (0.414Aspect - 110.942)} \quad \text{رابطه (۵)}$$

رابطه (۶):

$$p(Br.to - Fe.ov) = \frac{Exp(-0.092Elevation - 215.556)}{1 + (-0.092Elevation - 215.556)}$$

با توجه به انجام روش رگرسیون لجستیک در مدل‌سازی تیپ‌های رویشی آماره‌های مربوط به این روش صورت جدول (۱) می‌باشد. همچنین به منظور تهیه نقشه‌ی میزان شن (از بین فاکتورهای مربوط به خاک فقط فاکتور شن به مدل وارد شده است) مربوط به عمق صفر تا ۳۰ سانتی‌متری خاک از روش‌های آمار مکانی (روش کریجینگ) استفاده شد (شکل ۲). نتایج حاصل از تغییرنمای متغیرهای ارزیابی شده در جدول ۲ نشان داده شده است.

همچنین نمونه‌برداری از خاک منطقه با توجه به کوهستانی بودن و عمق ریشه دوانی گیاهان از عمق ۳۰-۰ سانتی‌متر در ابتدا و انتهای ترانسکت انجام شد. نمونه‌های خاک از الک ۲ میلی‌متری عبور داده شدند. در آزمایش فیزیکی خاک ذرات شن، رس و سیلت به روش هیدرومتری بایکاس بررسی شدند. در آزمایش شیمیایی خاک میزان اسیدیته خاک با pH متر و میزان هدایت الکتریکی خاک با EC سنج اندازه‌گیری شد. کربن آلی به روش والکللی و بلک، آهک به روش کلسمتری، ازت با دستگاه کج‌دال و روش تیتراسیون اندازه‌گیری شدند.

ابتدا باید فرض هم‌خطی چندگانه با استفاده از مقدار تورم واریانس (VIF) کنترل شود که برای همه متغیرهای مستقل کمتر از ۵ است پس بین متغیرهای مستقل محیطی چندگانه وجود ندارد. بعد از جمع‌آوری داده‌ها برای مدلسازی پراکنش پوشش گیاهی از روش رگرسیون لجستیک استفاده شد که رابطه کلی مدل به صورت زیر است (Zare Chahouki and Zare Chahouki, ۲۰۱۰):

$$Y = \frac{Exp(b_0 + b_1x_1 + \dots + b_nx_n)}{1 + Exp(b_0 + b_1x_1 + \dots + b_nx_n)}$$

در این رابطه، Y احتمال رخداد گونه (، و)؛ ضرایب مدل رگرسیون X متغیرهای پیش‌بینی‌کننده (عوامل محیطی) می‌باشد. در این روش تیپ‌های گیاهی به عنوان متغیر وابسته و متغیرهای محیطی به عنوان متغیر مستقل در نظر گرفته شد. پس از تعیین عوامل مهم و ارتباط آنها با پوشش گیاهی، برای تهیه نقشه پیش‌بینی رویشگاه لازم است تا نقشه آن عوامل با روش‌های زمین‌آمار با استفاده از داده‌های یک کمیت یا متغیر (برای مثال میزان اسیدیته) در یک نقطه معین با مختصات معلوم (برای مثال پروفیل خاک) مقدار همان کمیت را می‌توان در نقطه‌ای با مختصات معلوم واقع در درون دامنه‌ای که ساختار فضایی حاکم است تخمین زد (Hassani Pak, ۱۹۹۸). به‌منظور بررسی و تشریح ارتباط و ساختار مکانی، از تجزیه و تحلیل واریوگرام با استفاده از روش کریجینگ در نرم‌افزار GS+ استفاده شد (Robertson and et al, ۲۰۰۲). پس از تهیه نقشه عوامل محیطی موثر در حضور گونه‌ها، با اعمال رابطه‌های رگرسیون لجستیک بر روی لایه‌های عوامل محیطی در نرم‌افزار ArcMap، نقشه‌های پیش‌بینی رویشگاه تهیه گردید.

همچنین برای ارزیابی مدل از شاخص کاپا استفاده شد. شاخص کاپا میزان توافق بین مقادیر مشاهدات و مقادیر پیش‌بینی‌ها را نشان می‌دهد و برای محاسبه آن از ماتریس خطا استفاده می‌شود. فرمول کاپا به صورت زیر می‌باشد (Zare Chahouki and et al, ۲۰۱۳):

$$K = \frac{(a + b) - [(a + c)(a + b) + (b + d)(c + d)]/n}{n - [(a + c)(a + b) + (b + d)(c + d)]/n}$$

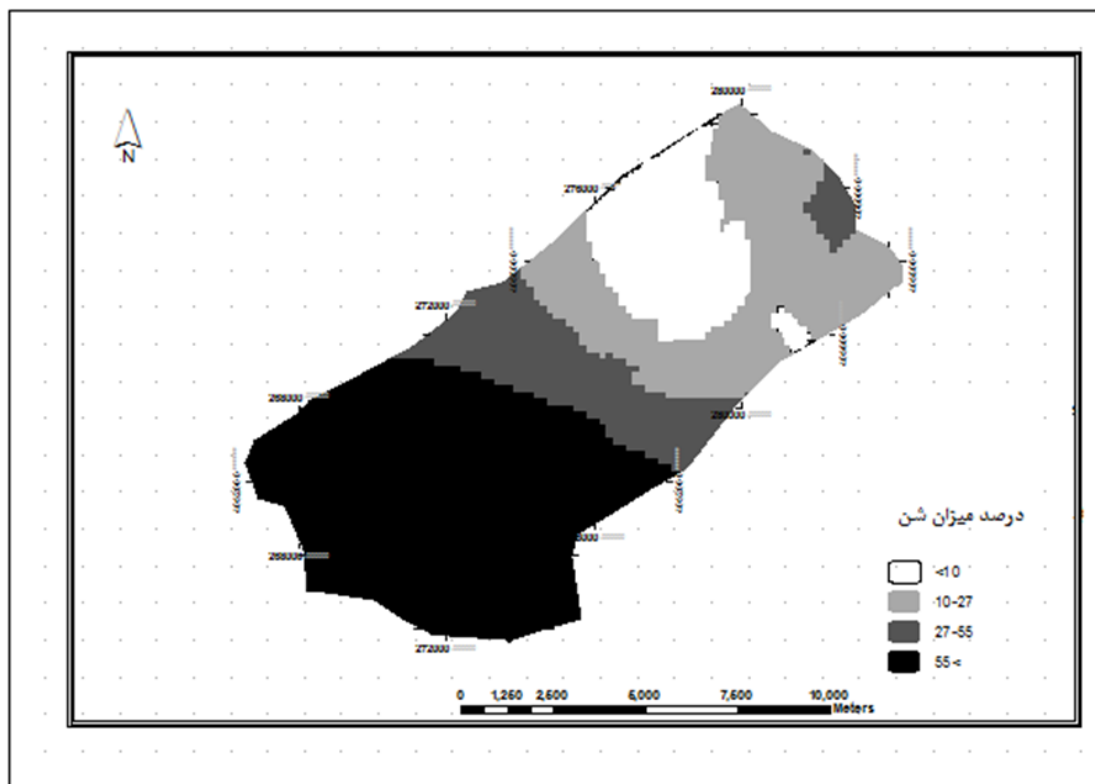
جدول ۱- خلاصه نتایج آماری خصوصیات کیفی آب چاه‌های مورد مطالعه

اثر قطعه‌ای	Rsquare	HL
Artemisia aucheri	۰/۶۴	**۱
Festuca ovina-Astragalus gossypinus	۰/۵۷	**۱
Bromus tomentellus	۰/۷۲	**۱
Bromus tomentellus- Festuca ovina	۰/۶۵	**۱

** برازش داده‌ها در سطح ۵ درصد

جدول ۲. جدول مربوط به واریوگرام خصوصیت خاک انتخاب شده برای تولید نقشه

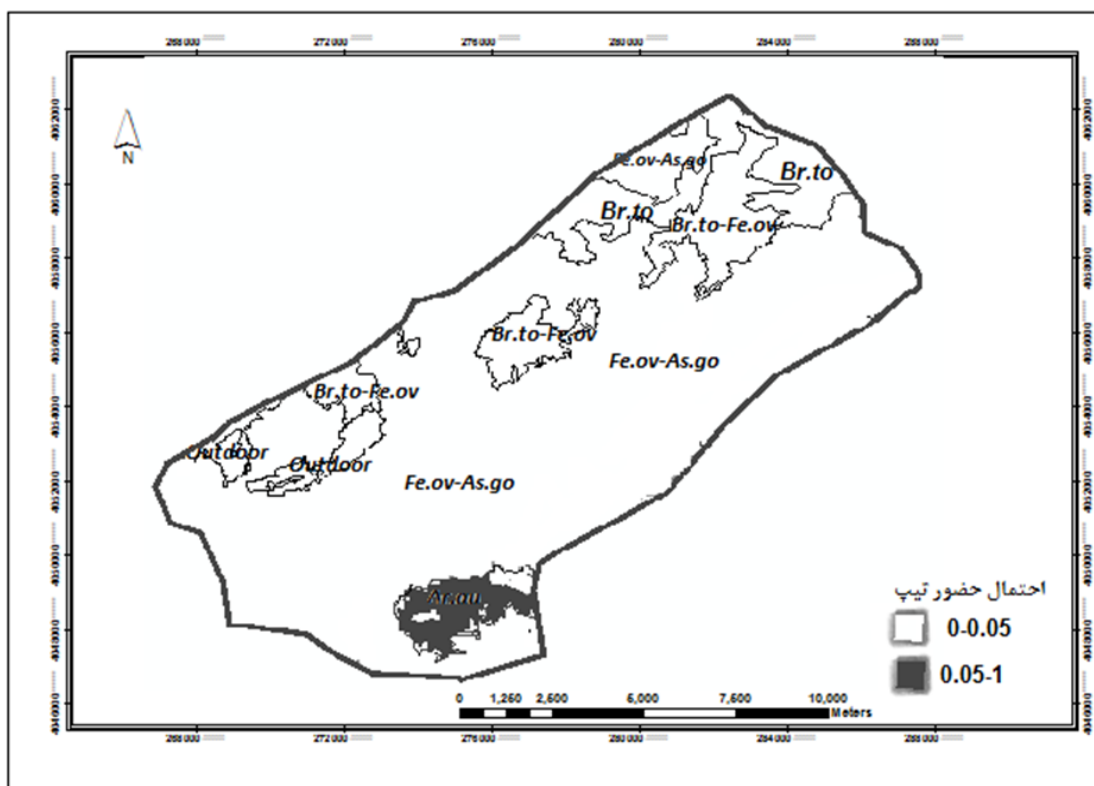
خصوصیت	مدل تغییر نما	اثر قطعه‌ای (%)	آستانه (%)	شعاع تاثیر (m)	فاصله گام (m)	ضریب همبستگی
میزان شن	گوسی	۰/۰۶۱۰	۱۳۲۰,۲	۵۸,۱۷۲۱۶	۹۹۴۰	۰/۹۰

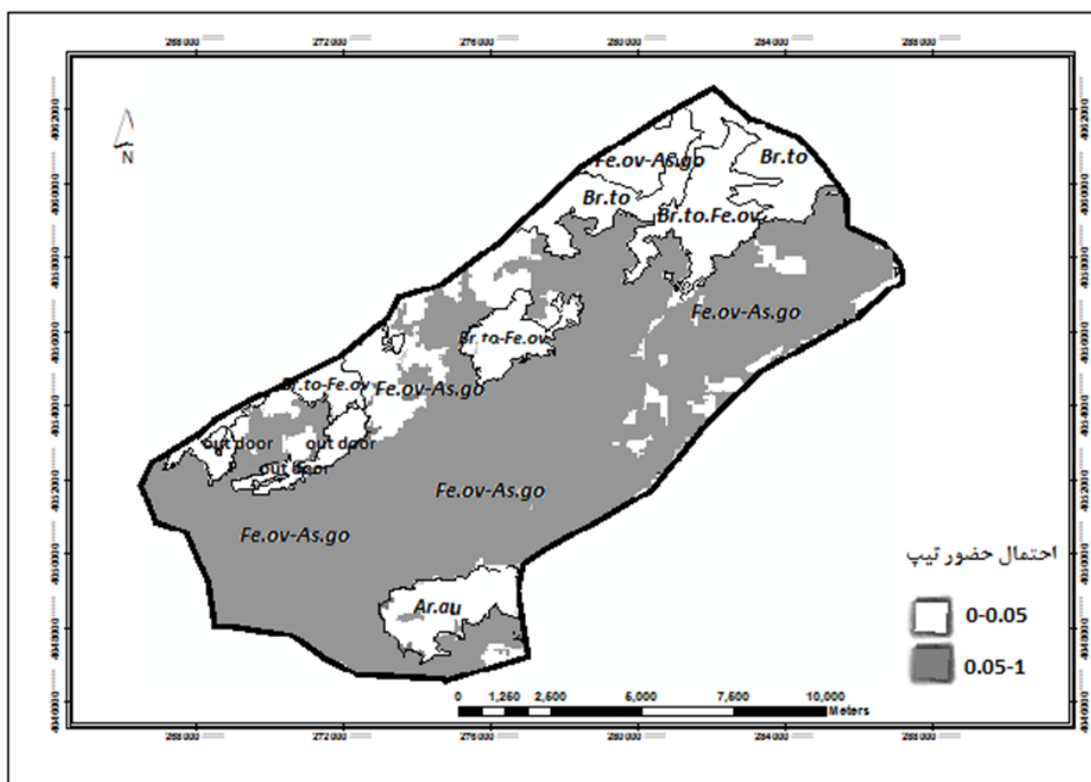
شکل ۲. نقشه میزان شن در عمق ۳۰ سانتی‌متری خاک‌های مراتع مورد مطالعه با استفاده از روش کریجینگ

آورده شده است. در این بخش مدل‌های مذکور با استفاده از لایه‌های اطلاعاتی مورد نظر در سیستم GIS اعمال شد و نقشه پیش‌بینی هر یک از گونه‌های گیاهی رویشگاه‌ها تهیه شد (شکل ۳، ۴، ۵، ۶). نتایج نشان داد رویشگاه گونه‌های *F. ovina-A. gossypinus* و *B. tomentellus- F. ovina* به ترتیب بیشترین تطابق (۰,۹۸) و کمترین تطابق (۰,۵۷) را داشتند.

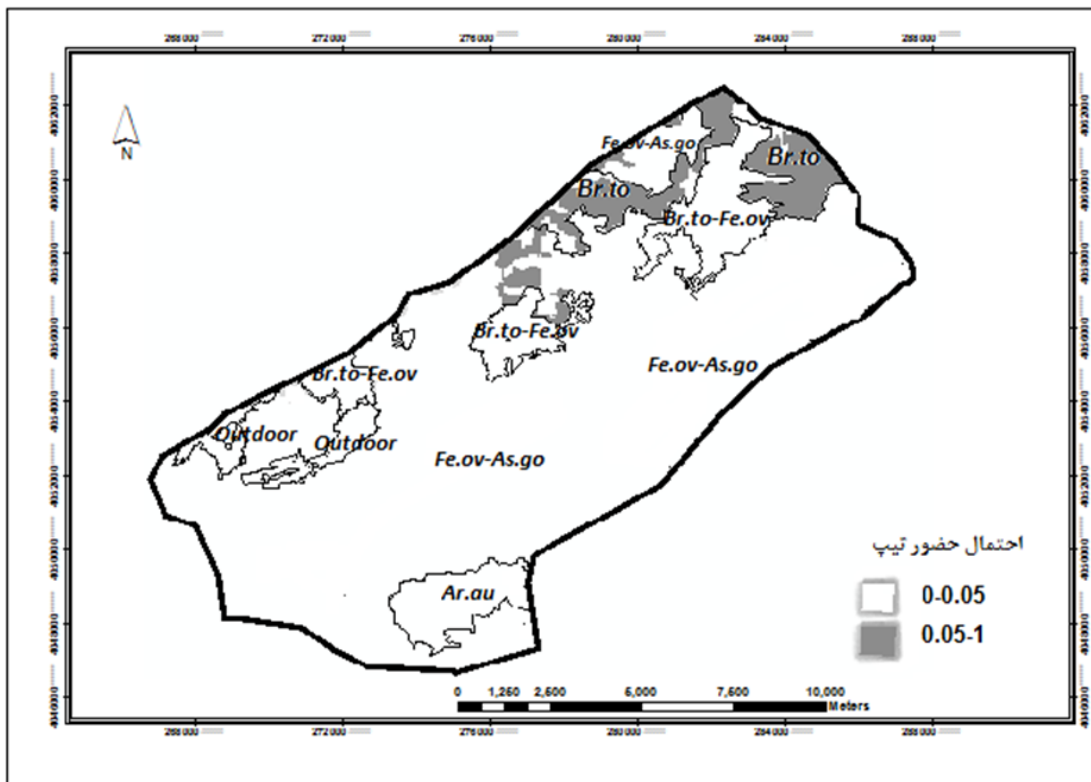
پس از تهیه نقشه عوامل محیطی مورد نظر، با بهره‌گیری از مدل‌های به دست آمده در سیستم GIS، نقشه پیش‌بینی رویشگاه گونه‌های گیاهی تهیه شد. برای ارزیابی میزان تطابق مدل پیش‌بینی با نقشه‌ی واقعی تیپ‌های گیاهی از شاخص کاپا استفاده شد. برای مدل‌سازی رویشگاه تک تک گونه‌های گیاهی از رگرسیون لجستیک استفاده شد که در معادله‌های مربوط به رگرسیون لجستیک در بخش قبل

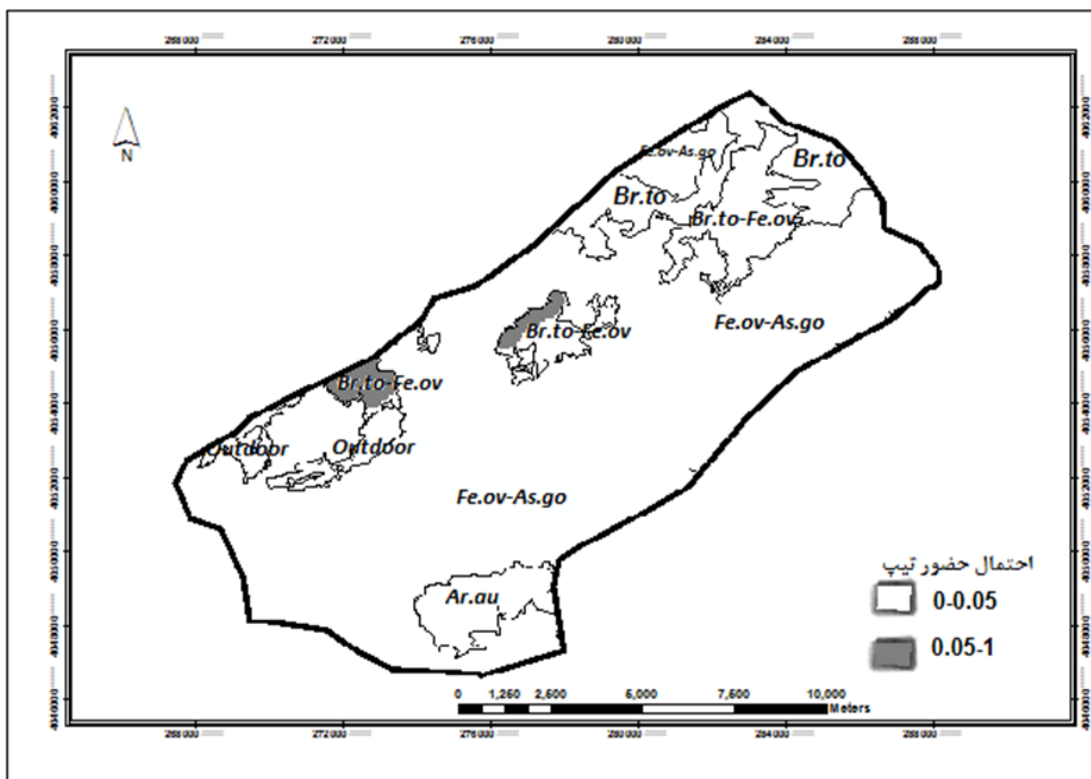
شکل ۳- نقشه پیش بینی پراکنش رویشگاه *Artemisia aucheri*

شکل ۴- نقشه پیش بینی پراکنش رویشگاه *Festuca ovina-Astragalus gossypinus*

شکل ۵- نقشه پیش‌بینی پراکنش رویشگاه *Bromus tomentellus*

شکل ۶- نقشه پیش‌بینی پراکنش رویشگاه *Bromus tomentellus* - *Festuca ovina*

بحث و نتیجه‌گیری

بر اساس نتایج بدست آمده، استحکام ساختار فضایی در مورد بیشتر نتایج این مطالعه نشان داد که عوامل توپوگرافی نقش بسزایی در تفکیک رویشگاه‌های مراتع کوهستانی جنوب استان گلستان دارد. از عوامل فیزیوگرافی شیب، ارتفاع و جهت بیشترین تاثیر را در پراکنش گونه‌های گیاهی مراتع مورد مطالعه دارند. با توجه به اینکه عامل ارتفاع به‌عنوان یکی از عوامل موثر در تشکیل خاک می‌باشد که بصورت یک گرادیان غیر مستقیم است. هم‌چنین ارتفاع بر روی دما تاثیر مستقیم دارد، به‌طوری که هر چه میزان ارتفاع افزایش یابد در نتیجه دما کم‌تر می‌شود و بارندگی افزایش خواهد یافت، به‌طوری که به ازای هر ۱۰۰ متر که از سطح زمین بالا رفته شود دما ۰/۶ درجه سانتی‌گراد دما کاهش و میزان بارندگی افزایش می‌یابد. این امر باعث تغییر در پوشش گیاهی خواهد شد. هم‌چنین اثر شیب بر روی عمق خاک ظاهر می‌شود در نتیجه بر روی استقرار ریشه موثر است. در این پژوهش برای مدل‌سازی پراکنش تیپ‌های گیاهی منطقه از روش رگرسیون لوجستیک استفاده شد که پژوهشگرانی از جمله (Zare Chahouki, ۲۰۰۶)، (Miller and Franklin, ۲۰۰۲) (Carter and et al, ۲۰۰۶)؛ از آن استفاده کرده و آن را به‌عنوان یکی از روش‌های قدرتمند در تهیه نقشه پوشش گیاهی مطرح کردند. نتایج نشان داد که میزان تطابق نقشه‌های پیش‌بینی شده و نقشه واقعی با توجه به ضریب کاپا در رویشگاه‌ها، در رویشگاه *A. aucheri* برابر ۰/۸۰، در رویشگاه *F. ovina-A. gossypinus* برابر ۰/۹۸، که این دو رویشگاه دارای بیشترین دقت می‌باشند که دلیل آن را می‌توان به داشتن شرایط ویژه در این رویشگاه‌ها نسبت داد، هم‌چنین ضریب کاپا در رویشگاه *B. tomentellus* برابر ۰/۶۱ و در رویشگاه *B. tomentellus-F. ovina* برابر ۰/۵۷ می‌باشد. بر اساس نظر محققان دیگر و نتایج بدست آمده در این پژوهش، مدل رگرسیون لوجستیک برای پیش‌بینی رویشگاه‌هایی که شرایط ویژه‌ای دارند با نقشه واقعی بیشتر تطبیق دارد (Zare Chahouki et al, ۲۰۱۰) و (Wiser and et al, ۱۹۹۸). در این مطالعه نیز رویشگاه گونه‌های *F. ovina-A. gossypinus* و *A. aucheri* که دارای شرایط رویشگاهی منحصربه‌فردی نسبت به بقیه هستند. در واقع، دارای خصوصیات متفاوت از نظر عوامل خاک و توپوگرافی‌اند، بهتر با واقعیت تطابق دارند، زیرا عوامل منحصربه‌فرد به‌راحتی می‌تواند رویشگاه‌های این گونه‌ها را از هم تفکیک کند. با توجه به نتایج بدست آمده در تیپ *A. aucheri* میزان شیب بیشترین تاثیر را داشت به‌طوری که اثر شیب بر روی عمق خاک ظاهر می‌شود به نحوی که افزایش و کاهش درجه شیب باعث کاهش و افزایش عمق خاک شده که در نتیجه بر روی استقرار ریشه موثر است. درصد شن خاک به‌عنوان جزئی از بافت خاک و میزان ارتفاع از سطح دریا بر تیپ *F. ovina-A. gossypinus* تاثیر گذارند. هم‌چنین از عوامل محیطی موثر بر پراکنش تیپ‌های *B. tomentellus* و *B. tomentellus-F. ovina* به‌ترتیب جهت جغرافیایی و ارتفاع از سطح دریا است. یافته‌های این پژوهش به مدیریت و اصلاح و توسعه

و احیای منابع موجود در منطقه کمک بسیاری می‌کند. با توجه به مدل‌های ارائه شده می‌توان برای صرفه جویی در هزینه و وقت، در مناطق مشابه برای تیپ‌های مورد مطالعه واسنجی کرده و مورد استفاده قرار داد. البته باید به این امر توجه شود که به منظور تعمیم به مناطق دیگر باید آن را در چند منطقه با گونه گیاهی مشابه آزمون نمود تا بتوان میزان دقت مدل را سنجید. سپس با استفاده از مدل‌ها می‌توان نقشه پیش‌بینی رویشگاه گونه‌های گیاهی را در مقیاس وسیع تهیه کرد. در صورت دقت بالای مدل‌های پیش‌بینی شده می‌توان از آنها به منظور اصلاح و توسعه و مدیریت مراتع برای پیشنهاد گونه‌های سازگار با شرایط منطقه بهره برد.

منابع مورد استفاده

1. Behmanesh, B., Heshmati, Gh.A. and Baghani, M. (2008). Assessment medical plant diversity of Chahar Bagh mountainous rangelands in Golestan province. Iranian Journal of rangeland, No.2. pp:150-141.
2. Besag, J., (1974). Spatial interaction and the statistical analysis of lattice systems (with Discussion). Journal of the Royal Statistical Society, Series B, 36. pp: 236-192.
3. Besag, J., (1975). Statistical analysis of non-lattice data. The Statistician, vol, 24. pp: 195-179.
4. Bio, A.M.F., Alkemade, R. and Barendgret, A. (1998). Determining alternative models for vegetation Response Analysis: A nonparametric approach. Journal of Vegetation Science, Vol 9. pp:16-5.
5. Carter, G.M., Stelen, E.D. and Breiniger, D.R. (2006). A Rapid Approach to Modeling Specieshabitat Relationships, Journal of Biological Conservation, Vol. 127. PP: 244-237.
6. Franklin, J. (1995). Predictive Vegetation Mapping: Geographic Modeling of Biospatial Patterns in Relation to Environmental Gradients. Progress in Physical Geography, Vol. 19, No.4. PP: 499-474.
7. Guisan, A. and Zimmermann, N.E. (2000). Predictive Habitat Distribution Models in Ecology. Ecological Modeling, Vol. 135. PP: 186-147.
8. Hassani Pak, A. (1998). Geostatistical. Tehran University Press, 314 p.
9. Huffer, F.W. and Markov, H.Wu. (1998). chain Monte Carlo for autologistic regression models with application to the distribution of plant species. Journal of Biometrics, Vol 54. pp: 525-509.
10. Jafariyan, Z., Arzani, H., Jafari, M., Zahedi, Gh. and Azarneyvand, H. (2013). Mapping using logistic regression to predict the location of plant species

